Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 51 (887) * miercuri 19 decemb. 1962 * 8 pag. 30 bani

Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne

DECRET

pentru convocarea Marii Adunări Naţionale

În temeiul articolului 37 pct. 1 din Constituţie, Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne decretează:

Se convoacă Marea Adunare Naţională în a patra sesiune ordinară a celei de-a patra legislaturi, în ziua de 27 decembrie 1962, orele 10 dimineaţa, la sediul Marii Adunări Naţionale.

Preşedintele
Consiliului de Stat
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

ÎNTÎMPINĂM MAREA SĂRBĂTOARE

4 670 kg fier vechi

În curtea şcolii noastre s-au adunat mulţi pionieri din clasele a V-a, a VI-a şi a VII-a. Astăzi am hotărît să mergem cu toţii la strînsul fierului vechi.

Preşedinţii de detaşament, împreună cu tovarăşa instructoare superioară, au stabilit mai întîi locul de unde vom strînge.

— Să mergem pe şantierul construcţiilor de locuinţe din preajma circului — au propus unii.

— Ba la vechea moară „Ilie Pintilie" au spus alţii. Pînă la urmă însă s-a hotărît să mergem în ambele locuri.

Rezultatele obţinute au fost frumoase. Fiecare detaşament şi-a stabilit în curtea şcolii un loc unde să depoziteze fierul strîns.

— A cui va fi grămada mai mare?

— Greu de spus pentru că fiecare detaşament a căutat să fie în frunte!

Şaraga Mircea din clasa a VI-a C voia ca detaşamentul său să fie fruntaş. Fratele său, Şaraga Dan, dintr-a V-a D, dorea ca primul loc să fie ocupat de detaşamentul lui. Nici chiar pînă la sfîrşitul acţiunii nu s-a stabilit care detaşament a fost primul — pentru că toate au muncit foarte bine. În total, pionierii din şcoala noastra au strîns 4 670 kg de fier vechi. A fost o acţiune la care am participat cu drag toţi pionierii, iar pe viitor, o vom continua cu aceeaşi bucurie.

DANCU ALEXANDRU
preşedintele unităţii,
Şcoala de 8 ani nr. 28,
Bucureşti

În uzină

În halele mari ale uzinei, bătăile ciocanelor, zgomotele ritmice ale maşinilor ne-au cuprins pe toţi, ne-au învăluit în iureşul muncii. Curioşi şi nerăbdători să aflăm multe despre marea Uzină „Electroputere" — măreaţă realizare a regimului nostru democrat popular — notam în carneţele aproape tot ce vedeam, tot ce aflam.

La strunguri se strunjeau cu iuţeală uimitoare piese pentru aparate electrice; în secţia de construcţii metalice, sudori îmbrăcaţi în costume speciale îmbinau cu măiestrie mari plăci metalice; la hala de montaj, muncitorii — nişte pitici pe lîngă uriaşele transformatoare la care lucrau — aşezau cu grijă, piesă cu piesă... „Aceste transformatoare vor transforma şi vor duce curentul electric în cele mai îndepărtate sate şi cătune... Aceasta este contribuţia noastră la înflorirea patriei dragi".

DAVID IULIU
cl. a V-a B,
Şcoala medie nr. 2, Craiova

Prin Galaţiul de azi

Cînd am coborît din tren, Galaţiul ni s-a părut un oraş obişnuit, cu tramvaie, autobuze, case obişnuite, oameni grăbiţi, preocupaţi, ca oriunde. Cu tramvaiul am pornit spre centrul oraşului. Acolo privirile ne-au fost atrase de peisajul cu totul nou al oraşului reconstruit. Zecile de blocuri în culori pastelate îţi încîntă ochiul, asemenea unei picturi reuşite. Dar oamenii care mergeau pe străzi, magazinele pline de cumpărători, zgomotul oraşului arătau că, de fapt, sîntem într-un oraş nou, reconstruit aproape în întregime.

Blocurile noi, frumoase, se întind pînă spre Dunăre. Departe se zăreau siluetele zvelte ale blocurilor ce se ridică în cartierul Ţiglina. Acolo vor locui miile de muncitori ale viitorului combinat siderurgic ce se va construi la Galaţi.

Am vizitat apoi marele Şantier Naval din oraş, unde am văzut cum se construiesc vapoarele care cutreieră mările şi oceanele lumii, am salutat bătrîna Dunăre.

Cu cîte amintiri minunate n-am rămas din excursia aceasta pe care am făcut-o cu scopul de a cunoaşte realizările din anii Republicii în regiunea noastră! La întoarcerea acasă, noi, pionierii, am povestit cu entuziasm părinţilor şi fraţilor cele văzute în noul Galaţi.

STOINESCU AURORA
comuna Cîndeşti,
raionul Focşani

Pomişorii vor înflori

Comuna noastră, aşezată printre dealuri, este recunoscută pentru livezile ei bogate. Aici, colectiviştii tineri, vîrstnici şi chiar noi, cei mici, ne pricepem să sădim puieţi, să-i îngrijim...

Cu cîtva timp în urmă, colectiviştii au plantat pomi şi pe locurile unde altădată nu erau livezi. Bineînţeles, nici noi n-am stat deoparte şi, alături de cei mari, am terminat de plantat 3 000 de puieţi de pomi fructiferi. Nici nu vă puteţi închipui cît de bucuroşi am fost cînd am ajutat la făcutul gropilor, apoi la plantat. Cu fiecare pomişor pe care-l sădeam, păduricea de puieţi creştea şi trunchiurile subţirele se aliniau unul în spatele altuia pe creasta dealului...

Peste primăveri, cînd pomişorii vor înflori, ei vor înfrumuseţa comuna, vor spori bogăţia colectivei.

TRICĂ I. MARIN
cl. a VII-a
comuna Cremenari,
regiunea Argeş

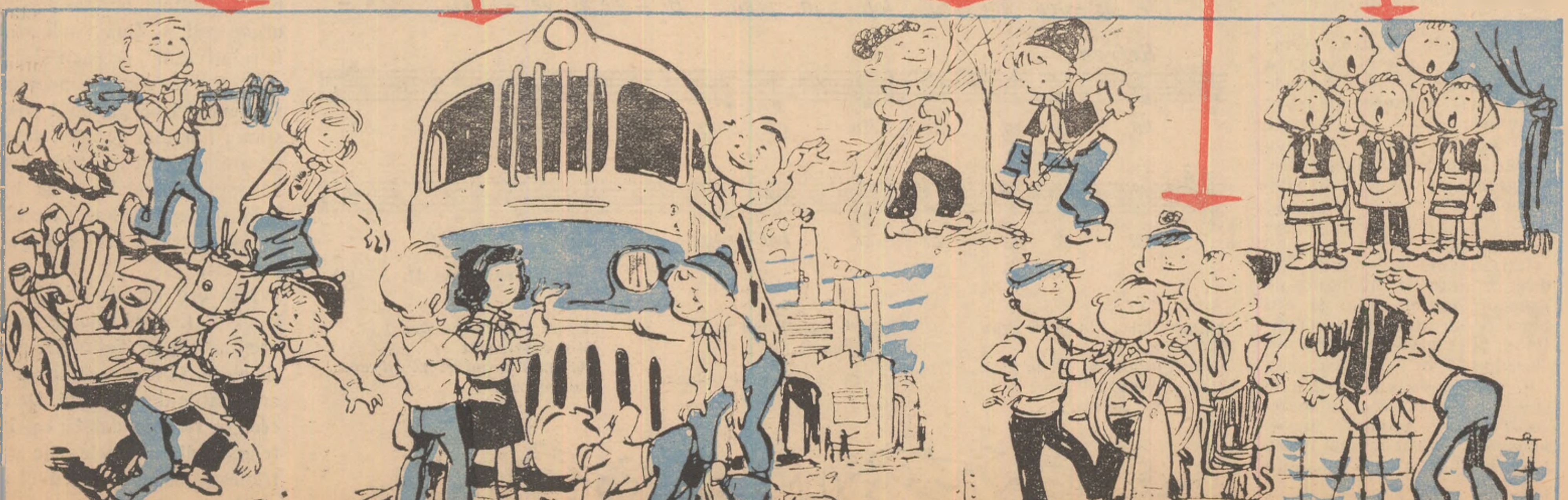
Pentru marea sărbătoare

...Republică, măreaţă vatră,
Născută-n fum de bătălii,
Slăvită fii...

Cîntecele „Republică, măreaţă vatră", „Să fii partidului oştean", „Steagul roşu" **şi** „Salutul cravatelor roşii" **răsună în întreaga şcoală. Credeţi că este vorba de o serbare? Nu, corul unităţii noastre repetă cîntecele pe care le-a învăţat pentru marea sărbătoare de la 30 Decembrie. Nache Constantin, Diaconu Andrei şi Pena Joiţa învaţă poezii despre partid şi patrie, iar Predica Emil şi Pascu Nicolae exersează la acordeon o suită de melodii populare romîneşti.**

Sîntem nerăbdători să prezentăm programul... chiar pe scenă.

SĂNDULESCU GHEORGHE
cl. a VII-a,
comuna Plopii-Slăviteşti,
raionul Tr. Măgurele

Desene de PUIU MANU

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

Pionierii Școlii de 8 ani nr. 15 întreprind acțiuni de cunoaștere a locurilor legate de lupta partidului.
Iată-i în fața casei memoriale de pe strada Floreasca nr. 34 din București.

Un
răspuns
pe
săptămînă

Despre distincțiile pionierești

Mai mulți președinți de detașament și grupă ne-au întrebat: **„Ce condiții pentru obținerea distincțiilor pionierești pot fi îndeplinite în vacanța de iarnă?"**

Răspundem mai jos.

Participînd la activitățile și acțiunile pionierești din vacanță, mulți pionieri vor avea prilejul să se pregătească în vederea îndeplinirii unora din condițiile pentru obținerea distincțiilor. Principalul este ca activele pionierești să inițieze acțiuni interesante, variate, folositoare. Se știe că între condițiile cerute de distincții se află și acelea privind învățarea de cîntece și poezii dedicate patriei și partidului nostru, cunoașterea unor episoade din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului, vizitarea unor întreprinderi și unități agricole socialiste, cunoașterea marilor construcții ale socialismului. Și iată, în cinstea Zilei Republicii, fiecare unitate și-a propus asemenea acțiuni! Colectivele de conducere au datoria să le explice pionierilor că participînd la acestea își vor însuși multe

cunoștințe folositoare pregătirii în vederea obținerii distincțiilor. Activul pionieresc trebuie să se îngrijească, de asemenea, ca evidența îndeplinirii de către pionieri a diferitelor condiții să se țină la zi. Această evidență, după cum știți, se face în jurnalul detașamentului și, desigur, în **„Carnetul pionierului"**.

Cu prilejul vacanței de iarnă, pionierii pot să îndeplinească și alte condiții în vederea obținerii distincțiilor: strîngerea fierului vechi, citirea unor opere literare, patinajul și altele. E bine deci să organizați „Ziua colectării fierului vechi", recenzii și discuții despre cărți, concursuri și... cursuri de patinaj! Dacă starea timpului permite, puteți organiza și excursii, în care să aplicați orientarea cu busola și după semne naturale, să faceți schița drumului parcurs etc.

Iată deci cît de folositoare îi va fi fiecărui pionier care vrea să obțină distincția, participarea la toate acțiunile și activitățile din vacanță. **De aceea, e recomandabil ca, într-una din ultimele zile ale trimestrului unu, colectivul de conducere al fiecărui detașament să discute cu pionierii despre toate acestea.**

Al doilea președinte

Acasă-i președintele nostru? o întreba într-o zi o fetiță pe tovarășa Constantin.

— Pe cîmp, răspunse aceasta.

Și fetița fugi ca din pușcă. Întîrziase oare? Dar nu peste mult timp auzi în urma glasuri vesele. Se întoarse. Era chiar președintele lor cu grupa.

În casa familiei Constantin, din comuna Băleni, raionul Tîrgoviște, sînt doi președinți. Cel mare e al colectivei, cel mic, al grupei de pionieri. Amîndoi sînt mereu în primele rînduri: tata cu colectiviștii, cu întreaga gospodărie, fiul — cu pionierii. În ziua cu pricina, amîndoi aveau treburi la cîmp, așa că tovarășa Constantin n-a greșit.

Președintele nostru, Constantin Adrian, e în clasa a IV-a B și învață bine, e disciplinat. Doar e președinte! Dar nu numai atît.

— Apostol Andrei, a spus într-o zi tovarășa învățătoare, ai început să înveți mai bine. Îmi place.

— M-a ajutat Adrian, a răspuns acesta.

Într-adevăr, Constantin Adrian a ajutat la învățătură pe Apostol Andrei. Dar și alți pionieri din grupă se ajută între ei. Și rezultatele au început să se vadă în catalog.

— Detașamentul, după cum știți, organizează o adunare. Ar fi bine ca pionierii grupei noastre să participe mai activ, vorbea odată Adrian colegilor săi.

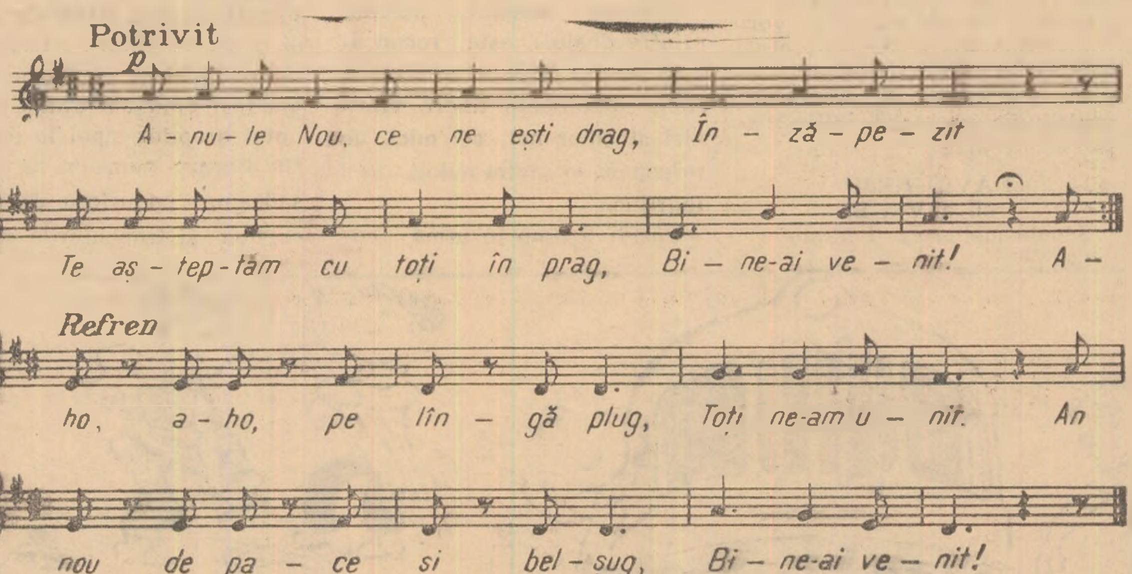
De a doua zi, pionierii grupei au început să se pregătească pentru a lucra un fotomontaj. Fiecare voia să-l facă. Atunci altcineva a spus să fie două, sau poate un album. Și așa au făcut.

— Sau despre altceva, ne-a spus pionierul Matei Șerban. Mai de mult am fost invitați la o adunare a detașamentului claselor a VI-a. Cîte cîntece pionierești știu ei! De atunci, Adrian a hotărît ca după fiecare adunare de grupă să învățăm un cîntec nou. Acum cîntecul și voioșia sînt prietenii noștri buni.

— Constantin ne este un exemplu și în comportare, a intrat în discuție și Simion Dumitra. Adesea îl vezi în curte că taie lemne, aduce apă, ce mai, își ajută mama în treburile gospodărești.

GETA COSTIN

Cîntec pentru Anul Nou

Muzica de H. JEREA

1

Anule Nou, ce ne ești drag,
Înzăpezit,
Te așteptăm cu toți în prag,
Bine-ai venit!
Refren:

Aho, aho, pe lingă plug,
Toți ne-am unit.
An Nou de pace și belșug,
Bine-ai venit!

2

Aduci cu tine bucurii
Și-n cinstea ta
Ai țării dragi și mulți copii
Vor învăța.
Refren...

Fruntaşi la învăţătură şi în activitatea pionierească

1. **CREŢU VLADIMIR**, clasa a VI-a, Şcoala de 8 ani nr. 4, Oradea.
2. **ŢĂRANU DOINA**, clasa a VII-a, Şcoala de 8 ani, comuna Jupalnic, raionul Orşova.
3. **ANDONIE ANGHEL**, Şcoala de 4 ani, comuna Gura Văii, raionul Turnu Severin.
4. **PAVEL RODICA**, clasa a VII-a, Şcoala de 8 ani, comuna Bobota, raionul Şimleu.
5. **GEORGESCU FLORIN**, clasa a VI-a, Şcoala de 8 ani nr. 14, Ploieşti.

Aceşti pionieri sînt fruntaşi la învăţătură, obţinînd numai note foarte bune. În activităţile organizate în timpul liber, ei participă alături de colegii lor cu multă dragoste obţinînd, de asemenea, rezultate frumoase în activitatea pionierească.

Instantanee la o şcoală cu semiinternat

O sală impunătoare, cu bănci aşezate în formă de amfiteatru. E linişte, se învaţă. Oră de curs? Nu. Sîntem în sala de meditaţie, în care elevii semiinterni ai Şcolii de 8 ani nr. 17, din Bucureşti îşi pregătesc lecţiile. Tovarăşa pedagogă Palade Vasilica îi ajută, le explică lucrurile pe care nu le înţeleg. Deseori mai pot fi văzute în mijlocul elevilor cîteva fete de la şcoala medie, purtînd la gît cravata roşie. Sînt instructoare de detaşament.

— Cum se desfăşoară o zi de pregătire a lecţiilor la şcoală?

— În fiecare zi, pregătirea lecţiilor o începem la ora 8, ne spune Niţă Maria, preşedinta grupei a III-a, din detaşamentul 2. Mai întîi învăţăm, apoi scriem.

Discuţia e întreruptă. De interlocutoarea noastră s-a apropiat un băiat dintr-a patra.

— Mimi, nu-mi iese rezultatul la o problemă. Vrei să vii să vezi şi tu?

Bineînţeles. Niţă Maria s-a scuzat şi, împreună cu încă un coleg, s-a dus să-i arate lui Gheorghe Constantin unde a greşit (fotografia nr. 1).

Am discutat apoi cu Anton Aurora. Învăţa la matematică împreună cu colegul ei, Doţu Ion. De cînd învaţă împreună Doţu a reuşit să ia pe lîngă 5 şi 6 şi note de 9.

Un ţîrîit prelung anunţă pauza. Jumătate de oră de joacă. Sala e aerisită. Copiii iau gustarea şi apoi merg în curte. Preferinţele sînt împărţite. Cei mari joacă volei sau handbal, iar cei mici, sub îndrumarea tovarăşei profesoare de educaţie fizică, organizează un joc de atenţie. Apoi, din nou în clasă.

— Metoda aceasta, de a ne pregăti lecţiile la şcoală, ne foloseşte foarte mult — ne spune Neagu Nicolae, din detaşamentul III. În primul rînd, ne putem ajuta mai bine noi între noi. Apoi putem cere ajutor tovarăşilor pedagogi şi profesori. În sfîrşit, materialul didactic ne foloseşte şi el la pregătirea lecţiilor. Învăţînd aici, la şcoală, mulţi dintre colegii noştri şi-au îndreptat notele. Exemplu: Iepure Adrian, Ieremia Ioana, Surăgeanu Anca şi alţii.

La sfîrşit, am vizitat sala de mese. Am văzut cu cîtă poftă mănîncă copiii şi cît de frumos sînt serviţi de colegii lor de serviciu (fotografia nr. 2).

Semiinternatul oferă multe posibilităţi pentru studiu, pentru organizarea în chip folositor a timpului liber.

R. ADRIAN

Reportaj

1

2

Marius, Dănuţ şi cravata roşie

Nici nu pot să vă spun cît de bucuros fusese Marius cînd detaşamentul lui primise sarcina să se ocupe de pregătirea şcolarilor din clasa a III-a pentru a deveni pionieri. Pot însă să vă spun motivul acestei mari bucurii: în clasa a III-a învaţă şi Dănuţ, fratele lui Marius. Dar bucuria lui Marius a fost de scurtă durată. Curînd, el a aflat că Dănuţ nu se numără printre cei care ar putea deveni pionieri. Învaţă bine, nimic de zis, dar în clasă era neastîmparat, cu fetele se purta urît...

La început, Dan a fost uimit văzînd că nu va fi pionier. S-a întristat. „Aş vrea să fac astfel încît să merit şi eu cravata roşie!". Ei, i-a răspuns Marius, dacă doreşti asta, ascultă-mă cu atenţie...

Au trecut de atunci cîteva luni. Ne aflam într-o adunare pionierească.

În clasă s-a făcut linişte adîncă. Dintr-o bancă s-a ridicat un pionier înăltuţ, cu faţa zîmbitoare. Este pionierul Crişan Marius, din clasa a IV-a de la Şcoala de 8 ani nr. 8 din Satul Mare.

— Aş vrea să vorbesc primul despre şcolarul Crişan Dan. Acum îl cunosc atît de bine...

Marius a aşteptat cu nerabdare ziua aceasta, ziua primirii fratelui lui în organizaţia de pionieri El şi ceilalţi pionieri au reuşit să facă din Dănuţ un bun coleg, un şcolar care ştie să se poarte ca un adevărat pionier. Despre toate acestea vorbeşte Marius acum cu mîndrie. Şi ceilalţi îi împărtăşesc bucuria. Cît despre Dănuţ, el este atît de emoţionat încît nu mai ştie ce să facă, dacă să zîmbească sau să fie serios, să stea jos sau să se ridice în picioare.

Dar iată că a sosit momentul de neuitat.

În careu, alături de ceilalţi şcolari, Dănuţ rosteşte angajamentul solemn! Primeşte cravata roşie, salută pionereşte... Este apoi copleşit de felicitări, i se dau în dar cărţi. Deodată îl zăreşte pe Marius, care stă deoparte cu un mic buchețel de flori în mînă. Apoi se apropie şi-i întinde florile. Nici unul nu zice nimic. Nu era nevoie, se vedea bine cît de bucuroşi erau amîndoi, cei doi fraţi pionieri.

ELENA TOFAN

LA SFÎRŞIT DE TRIMESTRU

Nu numai toamna se număra bobocii! Acum s-a sfîrşit primul trimestru şi deşi sîntem în decembrie, a început... numărătoarea.

— În grupa noastră nu avem nici un corigent...

— Nici într-a noastră.

— La noi, mărturiseşte cu părere de rău altcineva, mai sînt cîţiva.

Astfel de discuţii se puteau auzi zilele acestea la camera pionierilor de la Şcoala medie nr. 32 din Bucureşti. La această şcoală sînt mulţi prieteni buni ai învăţăturii. Să vi-i prezint pe cîţiva: Marinescu Elena, Colea Vasilica, Feldştein Edith, Fieraru Manuela, Ştefănescu Cristiana, Răşcanu Constantin, Pavel Aida, Niculescu Ecaterina. De asemenea, numărul fruntaşilor creşte mereu. Cei doi Popescu, de exemplu. Nu, nu sînt fraţi. Nici nu seamănă între ei. Mihaela e preşedinta detaşamentului, fată energică, activă. La învăţătură, ce să vă mai spun — la romînă are 10, la matematică — 10, la fizică — 9, la geografie —la fel. Cît despre Popescu Sorin — 5,4,6.

— Toţi cred să sîntem fraţi. În catalog să semănăm, ce zici? i-a spus într-o adunare Mihaela.

Şi de atunci cei doi Popescu sînt colegi de bancă şi notele lui Sorin au început să alerge după ale Mihaelei. Nu le-au ajuns, dar se străduiesc. Chiar Mihaela le ajută.

— Am vrea să vă vorbim şi despre un alt pionier, ne-a spus preşedinta unităţii. „Doi paşi înapoi" îi spun colegii. Şi pe bună dreptate.

Busuioc Mihai, din clasa a VI-a D, anul trecut a fost printre cei evidenţiaţi; a terminat clasa a V-a cu media 8,75. Acum însă... Nu-i place să se despartă de notele 4 şi 5. E fruntaşul... codaşilor! Mihai a fost aspru criticat în adunarea detaşamentului şi a promis că pe „al doilea" va învăţa mai bine. Îi dorim succes!

În şcoală există şi un dublu campion. Cosmănescu Andrei a sărit în lungime la „Cupa oraşului Bucureşti" 4,47 m ocupînd locul întîi. Andrei, alături de alţi colegi de ai săi, e „campion" şi la învăţătură. Numai note de 8, 9 şi 10 sînt în dreptul său! Bravo, Andrei, fruntaş în sport, fruntaş la învăţătură!

★

S-a încheiat primul trimestru. Cine a învăţat, cine s-a străduit a obţinut şi note bune. Pionierii acestei unităţi se pot mîndri cu rezultatele obţinute, dar pentru ei drumul spre note bune continuă, deoarece drumul spre note bune e drumul pregătirii lor pentru viaţă, pentru meseria aleasă

CRISTINA ANDREI

Înfloresc oraşele patriei socialiste

Constructorii de locuinţe din oraşul şi regiunea Bacău au obţinut succese deosebit de însemnate în activitatea lor.

Astfel, pînă la 1 decembrie, în oraşele Bacău, Roman şi altele, ei au predat 866 de apartamente, mai mult cu 39 de apartamente decît prevedea planul anual.

În fotografie: Cîteva din noile blocuri ridicate în oraşul Bacău.

LUMINI PE ARIEŞ

Meleaguri dragi

Aruncîndu-şi cu un gest scurt codiţele pe spate, Viorica Bugnar ia coşul în mînă şi se strecoară din nou printre tulele înalte, rînduite în şiruri egale. Se apleacă şi dă la o parte frunzele mustind de clorofilă. Dintre frunze, iată, scoate la iveală ciorchini grei de roşii, crescute de ea şi de tovarăşii săi după metode ştiinţifice.

Fata le desprinde cu grijă şi le aşază în coş. Se bucură văzînd cum se umple doldora cu roşiile proaspete, pline de frăgezime. Pe piaţa oraşului vor fi trimise noi cantităţi de roşii de seră. Şi dacă în iarna trecută, legumele de seră le-au adus colectiviştilor de aci, din Luncani, un venit de aproape şaptezeci de mii de lei, anul acesta, cînd s-au mărit suprafeţele... se-nţelege!

— Viorica! se aude deodată strigată. Trebuie să plecăm. Şi colectivistul Eugen Sas se apropie de ea, arătîndu-i pe ceasul de la mînă că a sosit vremea.

Fata îşi aruncă privirea afară, dincolo de pereţii de sticlă în care scînteiază gerul, pe malul Arieşului. Acolo, la castel, la sediul colectivei, în ferestre, luminile au prins să se aprindă una cîte una, ca nişte stele...

★

O lumină plăcută învăluie totul: planşele colorate, aşezate pe peretele înalt, balanţa nichelată pentru determinarea greutăţii hectolitrice a cerealelor, flacoanele cu seminţe felurite, etichetate.

Aplecat deasupra unui microscop, Ion Lascău, un colectivist albit la tîmple, cercetează cu atenţie nişte grăunţe dintr-un soi nou de porumb hibrid cultivat în gospodărie.

Cu caietele în faţă, la alte mese, Viorica Bugnar, Eugen Sas, Dorica Crişan, Vereş Beazu şi mulţi alţi colectivişti notează cele aflate la noua lecţie a cercului agrozootehnic, îşi însuşesc cu seriozitate ştiinţa recoltelor bogate, acolo, în castelul care, cîndva, înfricoşa satul (de aici doar fusese dată porunca într-o vară să fie biciuit Ion Nemeţ pentru „motivul" că refuzase să sărute mîna baronului, călcînd tradiţia iar altădată, un alt sătean, fiindcă îndrăznise să ia din grîul muncit de el, la baron — să fie legat de un plop, pe malul Arieşului!)

Acum, pe malul Arieşului, ca şi în toate satele noastre, înfloreşte viaţa nouă, socialistă. O dovedesc aceasta şi cele peste o sută de case noi construite în ultimul timp. Eugen Păcurar, colectivist, s-a născut şi a crescut fără ştiinţă de carte, într-un bordei. Copiii lui învaţă la şcoală pe cărţile primite gratuit, iar în casa nouă în care locuiesc cu familia lor îl studiază pe Eminescu şi pe Arghezi, ascultă concertele transmise de studioul de radio din Capitală...

E un lucru statornicit firesc, în anii noştri, şi aici, în satul de pe malul Arieşului.

AL. DINU IFRIM

PENTRU VOI, COPII!

De o mare atenţie în rîndurile copiilor se bucură jucăriile produse la Fabrica... „Bucuria copiilor" din Capitală.

Printre cei care se străduiesc să dea copiilor jucării cît mai frumoase, este şi tînăra montatoare Polixenia Savu, pe care o vedeţi în fotografie.

CONCURSUL NOSTRU DE CORESPONDENŢE ŞI DESENE ÎN

Oraşul meu

Luduş este oraşul meu natal. În trecut era un tîrguşor neînsemnat. Astăzi, oraşul meu a devenit cunoscut în toată ţara. Aici s-au construit zeci de blocuri mari, frumoase, cinematografe, clubul muncitoresc, şcoli noi, precum şi vestita fabrică de zahăr.

La munca de înfrumuseţare a oraşului participăm cu mult drag şi noi, pionierii. Astfel, în faţa şcolii în care învăţăm, am amenajat ronduri de flori iar în grădină am plantat pomi fructiferi. Cînd vine primăvara, oraşul întreg pare o grădină!

ZSIGOVSZKI ILEANA
cl. a VII-a A, Şcoala de 8 ani, Luduş-cartier, Regiunea Mureş-Autonomă Maghiară

În sat la noi

Pe vremea burgheziei în satul nostru casele erau dărăpănate, învelite cu stuf ori cu paie iar ţăranii erau flămînzi şi zdrenţăroşi. Acum satul nostru este foarte frumos iar viaţa colectiviştilor îndestulată, fericită. Pe toate uliţele, colectiviştii şi-au durat case noi, de cărămidă, învelite cu ţiglă sau cu tablă în care străluceşte becul electric. În orice casă găseşti difuzor sau aparat de radio, mobilă frumoasă, iar la căminul cultural avem chiar şi televizor.

Alături de părinţi şi noi, copiii, ne bucurăm din plin de această viaţă fericită.

CIURARU GEORGETA
cl. a VI-a, comuna Ciochina, raionul Slobozia, regiunea Bucureşti

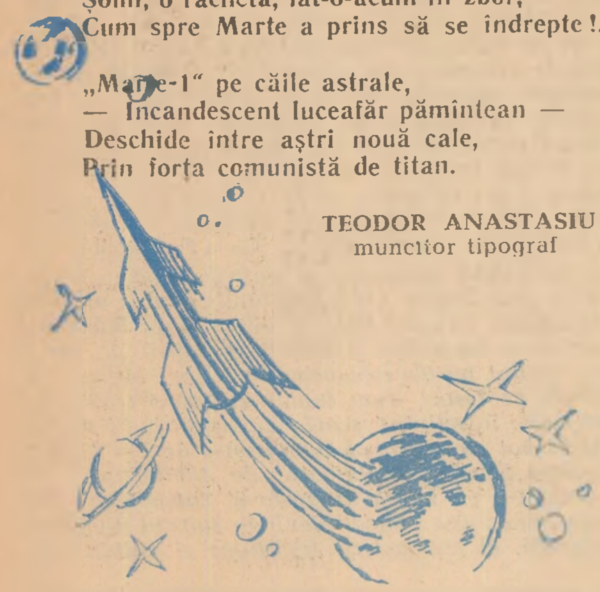
NOI, T
PIII LU
BIM P.
desen
de ele
ăşanu
clasa
comun
reni,
Gheor
giune

MARTE–1

Rachetele-s glasurile Sovietelor,
Inaripate pe cosmice trepte...
Şoim, o rachetă, iat-o-acum in zbor,
Cum spre Marte a prins să se indrepte!...

„Marte-1" pe căile astrale,
— Incandescent luceafăr pămintean —
Deschide intre aştri nouă cale,
Prin forţa comunistă de titan.

TEODOR ANASTASIU
munciitor tipograf

Eroul de la Acropole a fost eliberat

Copii, voi cunoaşteţi îndelungata şi viguroasa campanie dusă de întreaga omenire progresistă, de cercurile largi ale opiniei publice din Grecia în apărarea vieţii eroului de la Acropole — Manolis Glezos.

În plină ocupaţie fascistă, Manolis Glezos, pe atunci încă foarte tînăr, a urcat pe un drum negîndit de periculos, pe care numai dorinţa fierbinte de libertate l-a călăuzit şi a smuls de pe Acropole steagul cu zvastica, simbolul ocupaţiei fasciste. Această faptă de eroism, neuitată, a săpat urme adînci în sufletele omenirii progresiste, care nu l-a uitat pe eroul grec, care nu l-a părăsit în cele mai grele clipe din viaţa sa.

In urmă cu cîţiva ani, Manolis Glezos a fost arestat de forţele reacţionare din Grecia şi întemniţat, pentru că eroul de la Acropole şi-a continuat şi după război, în rîndurile forţelor democratice, lupta pentru pace, libertate, progres social — de astă dată cu arma publicistului, pana.

Oamenii progresişti de pretutindeni s-au ridicat atunci în apărarea lui Glezos. Impotriva întemniţării sale au protestat şi oamenii muncii din ţara noastră. Chiar voi, copii, v-aţi ridicat de atîtea ori glasurile în apărarea eroului grec.

Astăzi, lupta pentru apărarea lui Glezos a triumfat — eroul de la Acropole a fost eliberat, ceea ce constituie o mare victorie a poporului grec şi a forţelor democratice şi progresiste din lumea întreagă.

În loc de şcoli şi locuinţe...

În Vietnamul de Sud se află la cîrma ţării, spre nefericirea poporului dar potrivit voinţei şi intereselor imperialiştilor din S.U.A., satrapul Ngo Dinh Diem. Acesta, spre a se menţine la putere, sprijinit solid de americani, încearcă să-şi consolideze situaţia şi în interiorul ţării. Astfel, folosind clasica metodă capitalistă, a alocat 80 la sută din bugetul ţării pentru cheltuieli militare. În afară de asta a mai avut grijă să-şi asigure şi un aparat poliţienesc bine plătit, bineînţeles, din banii poporului.

Pentru învăţămînt, în Vietnamul de Sud nu mai ramîn bani. Astfel se face că din 2 400 000 de copii de vîrstă şcolară frecventează şcolile numai 700 000. Mai puţin de o treime!

Dar aceştia în ce condiţii învaţă?

În însoritul Vietnam de Sud există o localitate pe nume Truong Minh Ciang. În această localitate există o singură şcoală cu 4 săli de clasă. Aici învaţă — dacă această rotaţie prin şcoală se poate numi „învaţă" — nici mai mult nici mai puţin de 3 000 de elevi!

În 4 săli de clasă 3 000 de elevi! Cum pot încăpea 3 000 de elevi în 4 săli de clasă şi cum pot învăţa aceşti elevi, este o problemă cu care Ngo Dinh Diem şi clica lui nu-şi bat capul şi pe care învăţătorii din Truong Minh Ciang se străduiesc să o rezolve.

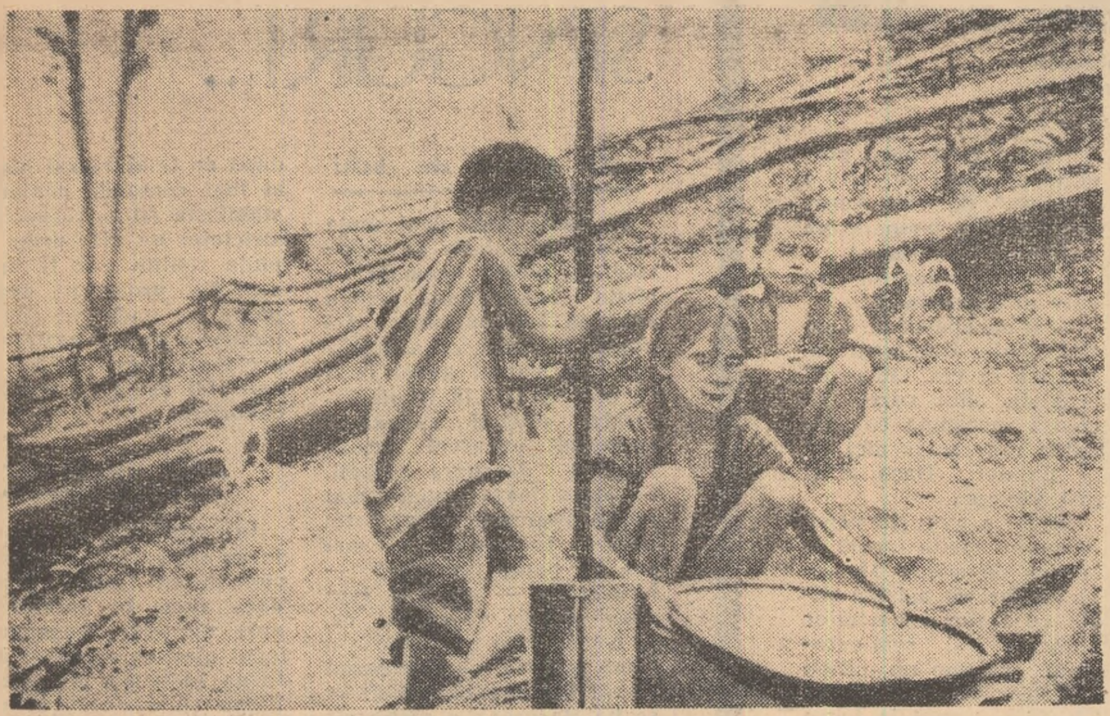
Cursurile încep la 6 dimineaţa şi se termină la 7 seara. Elevii trec în serii, prin rotaţie, cîte o oră şi 45 de minute. În total, 7 serii a cîte 107 elevi într-o sală. Schimbarea seriilor se face în timpul unei pauze de 6 minute!

Un ziar din Saigon, „Tu Do", referindu-se la condiţiile de învăţămînt spunea: „nu este surprinzător, cu un asemenea învăţămînt, să vezi aproape totalitatea elevilor lipsiţi de un ideal".

Copii lipsiţi de ideal! O constatare amară! Dar şi mai amară e constatarea recunoscută pînă şi de ministrul educaţiei sud-vietnameze, că în Vietnamul de Sud, în rîndul elevilor a fost inregistrat cel mai ridicat procentaj de bolnavi de tuberculoză din întreaga lume.

Dar Adunarea Naţională a votat, la cererea lui Ngo Dinh Diem, 80 la sută din bugetul ţării pentru cheltuieli militare...

C. MARIAN

Pentru înfăptuirea planurilor lor războinice, militariştii din Vietnamul de Sud au dărîmat mii de case ale ţăranilor.

În foto: **o familie de ţărani rămasă fără locuinţă.**

DE PE GLOB

IN UNIUNEA SOVIETICĂ a fost aprobat proiectul unei centrale electrice cu o putere de 5 000 kW, care va folosi energia termică a vulcanilor activi. Construirea ei va începe în anul 1963 pe fluviul Panjetka, în partea de sud a peninsulei Kamciatka.

IN SALA COMUNALĂ PLAINE PALAIS din Geneva a avut loc o gală de filme romîneşti. Filmele „Nicolae Grigorescu" şi „Ciocîrlia", prezentate cu acest prilej, s-au bucurat de multă apreciere din partea spectatorilor.

LA ROMA ŞI MILANO (Italia) lipsesc peste 9 000 săli de cursuri. De asemenea, în 1915 comune din Italia nu există nici un fel de şcoală iar 545 de şcoli elementare funcţionează în grajduri, pivniţe sau magazii.

PE POVÎRNIŞUL UNUI VULCAN DIN INSULA JAWA (Indonezia), creşte o plantă unică în lume — „floarea cutremurului". Această plantă înfloreşte întotdeauna numai în ajunul erupţiei vulcanului, avertizînd astfel populaţia locală de apropierea primejdiei.

SPECIALIŞTII SOVIETICI de la Institutul de aparate de sudură electrică din Leningrad au construit un aparat numit „Soarele artificial", care va fi folosit la noua metodă de tăiere a metalelor. Arcul electric al acestui aparat dezvoltă o temperatură de 20.000 de grade, adică de trei ori mai mare decît cea de pe suprafaţa Soarelui!

DE PE GLOB

...INSTEA ANIVERSĂRII REPUBLICII

...ŢI CO-...IIL IU-...EA! — ...executat ... Făga-...lleana, ... IV-a, ... Purca-...onul sf. ...e, re-... Braşov.

„Vina" lui Mahmud

Mahmud este un băieţel de şase anişori. El locuieşte într-un cartier sărăcăcios din marginea Izmirului. Cît era ziulica de lungă, Mahmud stătea în colbul drumului şi cerşea. Dar în cartierul acela erau puţini trecătorii care puteau să-i dea ceva de pomană. Aşa că de multe ori băiatul se culca flămînd. Aşa se întîmplase şi cu o seară mai înainte. A doua zi, însă, Mahmud credea că i-a surîs norocul... Să vedeţi cum a fost. În cartier, chiar pe strada unde cerşea el, se oprise o limuzină. Cum o văzu, în mintea băiatului încolţi speranţa. „Acum o să capăt sigur ceva ca să-mi astîmpăr foamea", gîndea el. Cînd se apropie de limuzină cu mîna întinsă, constată că înăuntru nu e nimeni. Hotărî să aştepte. Între timp se apucă să cerceteze limuzina, căci Mahmud nu mai văzuse niciodată aşa ceva. „La ce or fi folosind atîtea butoane?" se întreba el. Curios, începu să le mîngîie. Deodată, unul dintre ele (nimerise claxonul) scoase un sunet. Ce interesant! Mai vru să încerce o dată dar nu apucă. O mînă puternică îl strînse de guler. Venise proprietarul maşinii: un militar din trupele americane staţionate în Turcia. Şi mai înainte ca micul cerşetor să poată scoate o vorbă, un pumn cît un baros îl pocni în creştetul capului. Pierzîndu-şi cunoştinţa, Mahmud se prăbuşi. Cu o altă lovitură, de picior, militarul îl aruncă în mijlocul drumului, apoi se urcă la volan şi părăsi cartierul.

Cînd şi-a venit în fire, Mahmud se afla pe patul unui spital din Izmir, unde medicii încercau să-i salveze bruma de viaţă ce mai pîlpîia în el.

Militarii americani din Turcia se „războiesc" chiar şi cu copiii.

A. MIRCEA

Arhitectul Ion Mincu

— 1852- 912 —

Zilele acestea s-au împlinit 50 de ani de la moartea lui Ion Mincu, cunoscut reprezentant şi făuritor al şcolii naţionale de arhitectura, personalitate de frunte a poporului nostru care a contribuit la dezvoltarea culturii noastre naţionale, a tradiţiilor ei.

Născut la Focşani, la 20 decembrie 1852, Ion Mincu a terminat cursurile liceului din oraşul natal, după care a absolvit Şcoala de poduri şi şosele din Bucureşti, obţinînd titlul de inginer. Dotat cu înclinaţii artistice, Ion Mincu consideră insuficientă pregătirea sa şi, întrucît în ţară, în acea perioadă, nu existau încă forme de învăţămînt superior de arhitectură, pleacă la Paris unde urmează cursurile de arhitectură pe care le absolvă în mod strălucit. Reîntors în ţară, dornic de a contribui prin munca sa la dezvoltarea valorilor artei naţionale, de a crea o arhitectură romînească, se loveşte întotdeauna de orientarea cosmopolită a vîrfurilor societăţii burghezo-moşiereşti, pentru care frumos era tot ce venea din apus şi care îşi manifesta dispr ţul faţă de forţele creatoare ale poporului şi faţă de tot ce era valoros în cultura acestuia. Ideile şi concepţiile lui Ion Mincu sînt oglindite în înfăţişarea clădirilor pe care le-a realizat. Astfel, după concepţiile lui s-a construit „Şcoala centrală de fete", *azi Şcoala medie nr. 10 din Bucureşti, clădirea* Bufetului *de la şosea,* Casa Lahovary *— în prezent secţie a spitalului Cantacuzino*; clubul Ministerului Metalurgiei şi Construcţiilor de Maşini ; clădirea în care se află azi Casa Scriitorilor.

Ca urmare a activităţii neobosite şi entuziaste depuse de el pentru crearea şi dezvoltarea învăţămîntului, pentru afirmarea arhitecturii romîneşti, în anul 1892 se deschide la Bucureşti Şcoala de arhitectură a Societăţii Arhitecţilor. *Lipsit de orice ajutor din partea statului burghezo-moşieresc, Ion Mincu şi, alături de el, ceilalţi profesori, s-au luptat ani de-a rîndul cu mari greutăţi materiale, întreţinînd şcoala din contribuţii personale. Mult mai tîrziu, tot ca urmare a luptei dusă de Ion Mincu, în anul 1904 s-a creat Şcoala Superioară de Arhitectură, pe care tot el a îndrumat-o cu multă dragoste şi competenţă. Patriot înflăcărat, Ion Mincu şi-a educat elevii în spiritul dragostei faţă de arta naţională, al cunoaşterii tradiţiilor şi culturii poporului romîn.*

În condiţiile minunate create de regimul nostru, desfăşurarea unei munci creatoare în toate domeniile, pilda luminoasă a vieţii şi operei marelui nostru arhitect serveşte ca imbold în opera măreaţă pe care o au de înfăptuit urmaşii săi. Astăzi, în Institutul de Arhitectură care, în semn de înaltă preţuire îi poartă numele, învaţă sute de studenţi, care sînt pregătiţi pentru a face faţă necesităţilor crescînde pe care le ridică economia noastră socialistă.

O vizită la fabrica de sticlă din Turda

Cîteva din frumoasele obiecte de sticlă lucrate la Turda.

Mihuţ făcu ochii mari. Fratele său nu se lăuda-se: în cîteva clipe, din pasta fluidă scoasă din cuptor, modelase un pahar de toată frumuseţea.

— Grozav, se miră băiatul. Dar... termosele unde se lucrează? Ai spus...

— O să vezi şi asta. Deocamdată, sa-ţi fac cunoştinţă cu colegii mei de la şcoala profesională, veniţi în practică: Moldovan Radu, Suciu Ion, Laţco Traian...

— Dar aici, ce-o mai fi? zise Mihuţ oprindu-se în faţa unei bande rulante, acoperită cu felurite obiecte de sticlă: pahare, tăvi, scrumiere, vaze de flori, izolatori pentru reţele electrice, sticle pentru lămpi de mină.

— Cuptorul de prăjit sticlă!

Mihuţ zîmbi. Într-adevăr, aidoma piinilor vîrîte de brutar în cuptor, banda rulantă lua obiectele de sticlă în „spate" şi le trecea într-un cuptor enorm, între două şiruri de flăcări albastre. Nici nu-i venea să creadă că sticlăria pe care o vedea scăpărînd în lumină ca nişte giuvaeruri scînteietoare, nu-i altceva decît... nisip! Şi var!... Era nerăbdător acum să vadă termosele — cum de-or fi păstrînd în ele apa caldă sau rece, după cum vrea omul?

— Am ajuns, îl făcu atent fratele său.

Mihuţ strînse creionul între degete şi în carneţelul său îşi făcură loc o sumedenie de însemnări. Mai întîi notă faptul că termosul e un vas dublu. Dar cîtă atenţie cere construirea lui! Se fac două tuburi fine de sticlă, unul mai mic — peretele interior — şi altul mai mare — peretele exterior. Aduse în stare incandescentă, cele două capete sînt unite, în nişte maşini speciale. Printr-un tub fixat în dreptul unei găuri făcute în peretele exterior, se trage aerul afară. Astfel, între cele două pojghiţe de sticlă se află o „platoşă" de vid. Aceasta menţine temperatura constantă în termos!

— Dar... aparatul pe care ai pus mîna?!...

— E un aparat de control. Emite descărcări electrice în vid. Observi? Scînteile sînt verzi! Aceasta înseamnă că înauntru n-a rămas nici un fir de aer. Dacă ar fi fost violete...

Multe a avut de văzut Mihuţ în vizita făcută la fabrica de sticlă. Meşterii sticlari de aci fac zilnic, cu ajutorul maşinilor automate şi semiautomate, aproape un milion de obiecte de sticlă! Cînd i-a văzut la lucru pe iscusiţii sticlari, Mihuţ s-a uitat în ochii fratelui său, l-a strîns puternic de mînă. Da, nu se lăudase. E minunată meseria de sticlar!

AL. PROFIRIU

— Uite, aşa se fac incrustaţiile în sticlă, le explica elevilor iscusitul sticlar Alexandru Ignat din secţia sculptură.

Iarna a venit şi împreună cu colegii din grupa de pionieri sau cu prietenii din cartier ne putem petrece timpul liber mai plăcut, la săniuş, cu schiurile sau pe gheaţă. În acest scop:

SĂ NE AMENAJĂM SINGURI...

...O pîrtie de schi

Pe panta unui deal unde nu este circulaţie de vehicule, ne putem amenaja o pîrtie foarte bună pentru schi, în felul următor: 4-5 copii se aşază cu schiurile pe latul pantei astfel încît să urce dealul în trepte laterale, călcînd zăpada şi spărgînd eventual crusta formată deasupra zăpezii. Se amenajează apoi mai multe platforme de plecare: pentru începători — mai jos, iar pentru avansaţi — bineînţeles — mai sus. Fiecare schior va căuta ca, la prima coborîre, să lase o urmă proprie (să nu meargă pe alt făgaş) astfel încît să se bătătorească o pîrtie cît mai lată. Oprirea este recomandabil să se facă în teren plat sau în contrapantă. Locul de oprire trebuie, de asemenea, să fie bine calcat cu schiurile pe o porţiune cît mai întinsă.

...Un derdeluş

Căutăm o porţiune de deal care să nu aibă pomi, gard, sau alte obstacole. Ne croim un derdeluş urcînd în rînduri de cîte şase-şapte copii, ţinîndu-ne de braţ şi tropăind încet, încet, la deal; sau urcă mai multe rînduri de copii, ori aceiaşi, urcă şi coboară de trei-patru ori.

La început, zăpada pare frămîntată, dar mai apoi se bătătoreşte şi săniuţa nu se mai afundă. Înlăturăm pietrele, beţele sau orice ar putea împiedica buna coborîre a săniilor. Se amenajează sus un loc drept de pe care să se poată face plecarea în bune condiţiuni; după ce le-ai aşezat bine şi ai luat comanda saniei. Se stabileşte (şi se respectă cu stricteţe) un alt drum pe unde săniile vor fi urcate sus. Nu urcăm pe aceeaşi pantă pe unde se coboară pentru a nu da naştere la accidente. După urcare, fiecare îşi aşteaptă rîndul la coborîre.

...Un patinoar

În curtea şcolii, sau pe un teren din cartier, se poate amenaja un mic patinoar dacă avem în apropiere o gură de apă. Împrejmuim locul ales cu scînduri înalte de 15-20 cm pe care le fixăm cu ajutorul unor ţăruşi. Umplem la încheieturi cu pămînt bătătorit sau cu zăpadă. Se stropeşte apoi cu un furtun, uniform pe toată suprafaţa, în special seara şi se lasă peste noapte să îngheţe bine. Repetăm operaţiunea pînă obţinem o gheaţă de cîţiva centimetri grosime.

Dacă avem neregularităţi, ştergem suprafaţa gheţii cu o pînză de sac înmuiată în apă. Locul patinoarului trebuie ales în aşa fel încît la o topire bruscă apa să aibă loc de scurgere; sau să fie îndreptată spre canalizare. Nu se folosesc pereţi de clădire ca bordură laterală. Înainte de a vă apuca de această treabă, întrebaţi pe cineva din sfatul unităţii şi cereţi ajutorul. Întreţineţi aceste... baze sportive şi organizaţi concursuri!

MIRCEA MIHĂILESCU
profesor la cercul de turism-schi la Palatul pionierilor, Bucureşti

SPORT

Ce activităţi sportive să organizăm în vacanta de iarnă

Pentru a veni în ajutorul micilor sportivi, vă indicăm ce acţiuni sportive puteţi organiza în vacanţă.

ÎN INTERIOR:

— **Campionate interclase** la volei, turnee de şah pe clase; primii clasaţi pot să se întîlnească apoi în finală pentru a fi desemnat campionul şcolii.

— **Concursuri de tenis de masă.** Masa se poate instala

într-o sală de clasă amenajată în acest scop.

— Pentru pionierii claselor mai mici, precum şi pentru şcolarii claselor I-II, se poate amenaja tot o sală de clasă, pentru jocuri distractive.

ÎN AER LIBER. Dacă terenul este acoperit cu zăpadă se pot organiza:

— **Concursuri de saniuţe,** pe diferite pante nepericuloase. Pe o distanţă de 40-50 de m sau chiar mai puţin, putem organiza coborîri fie şezînd călare, fie în poziţie culcat. Pentru pionierii mai mari, putem îngreuna parcursul prin înplîntarea în zăpadă din 10 în 10 metri a unor fanioane pe care concurentul este obligat să le culeagă din mers.

— **Concursuri de mers pe schiuri** pe diferite distanţe în raport cu vîrsta pionierilor şi şcolarilor (**11-12 ani,** distanţa de **400 de m,** iar pentru cei de **13-14 ani, 600 de m).** Pentru pionierii care au mai practicat schiul distanţa poate fi mărită cu 100 de m.

— **Concursuri de patinaj,** care se organizează fie pe patinoare, fie pe derdeluşuri (pentru coborîri) de 10-15 m.

— **Concursuri de aruncare la ţintă cu bulgări de zăpadă într-un panou** (desenat pe un gard) avînd dimensiunea de

1/1 m, cu 2 cercuri concentrice în interior (diametrele de 40 şi 30 cm). Distanţa de aruncare între 10-14 m pentru băieţi şi 8-10 m pentru fete (în raport cu vîrsta).

— **Tracţiuni la frînghie** între 2 echipe egale ca număr. Frînghia se trece printr-un om de zăpadă, fiecare echipă trăgînd din partea opusă. Cîştigă echipa care reuşeşte să-şi tragă adversarii peste omul de zăpadă, doborîndu-l.

— În cazul cînd zăpada ne lipseşte, putem organiza jocuri în aer liber, insistînd în mod special asupra alergărilor (crosuri pe distanţe variate în raport cu vîrsta).

În timpul vacanţei de iarnă se organizează întreceri în cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului. În regulamentul acestei spartachiade sînt incluse şi **două probe pentru pionieri şi şcolari.** Acestea sînt: **saniuţe** (băieţi şi fete de 10-14 ani) şi **patinaj** (băieţi şi fete de 13-14 ani). Pentru aceasta

e necesar să organizaţi în unitate concursuri la care să participe toţi pionierii şi şcolarii.

Prof. N. CRAINIC

Cupa oraşului Bucureşti la gimnastică

În competiţia „Cupa oraşului Bucureşti", au început de cîteva zile şi întrecerile la gimnastică. Împreună cu fotoreporterul nostru, ne-am deplasat în una din zilele trecute la Şcoala medie nr. 28 din Capitala.

În sala de sport e forfotă mare. Concurenţii din clasele a V-a A şi B se pregăteau de concurs. Primii intră băieţii. De pe margine îi încurajează fetele. La cal cel mai bine execută exerciţiile Petcu Vasile, Pintilescu Gheorghe, Vlasie Doru. Frumoase rezultate au avut şi fetele. Le menţionăm pe Pop Doina, Pintilie Ioana şi Cristea Rodica.

La sfîrşitul vizitei noastre am aflat că numai în primele zile de întreceri au concurat peste 200 de pionieri şi şcolari.

Sub privirile atente ale colegilor, pioniera Pintilie Ioana execută unul din exerciţiile prevăzute de regulamentul concursului: cumpana.

De la spartachiada pionierilor... la campionatele balcanice

Drumul sportivului Valeriu Jurcă

O discuţie cu Valeriu Jurcă, dublu campion balcanic, multiplu campion naţional şi cîştigător a numeroase concursuri internaţionale, e pe cît de interesantă, pe atît de greu de realizat. După aproape trei ore de căutări zadarnice, la facultate, la antrenament, sau la club, unde afli că „a fost cu puţin înainte", reuşeşti să-l găseşti în mijlocul familiei, în unul din noile blocuri de pe Ştefan cel Mare, în care s-a mutat de curînd. Şi începi, bineînţeles, cu...

— *Începutul?* Acum 10 ani, pe un stadion din Ploieşti, am participat pentru prima dată la un concurs de atletism, în cadrul Spartachiadei pionierilor. Am cîştigat probele de înălţime şi 60 m plat. Un an mai tîrziu m-am înscris la şcoala sportivă de elevi din oraş. Mă antrenam pentru probele de viteză.

— Cum aţi ajuns la „garduri"?

— *A fost o întîmplare. Profesorul Mircea Simion m-a oprit într-o seară la antrenamentul celor mari. Am urmărit o cursă de garduri şi pur şi simplu m-a entuziasmat. În anul 1955, cîştigam primul concurs republican de garduri, la juniori mici (200 m) iar în 1956 corectam încă 13 recorduri de juniori mici.*

— Ce rezultate deosebite aţi obţinut în perioada junioratului?

— *Desigur, cel mai bun rezultat este acel 23,9 sec. obţinut pe 200 m garduri.* (N.n. performanţă europeană neegalată !). *Nu voi uita, bineînţeles, nici prima victorie internaţională obţinută în 1957.*

— 1959 este anul intrării în seniorat. Ce v-a adus acest an?

— *Învingîndu-l pe Savel, în finală la 200 m garduri, am cîştigat primul titlu de campion republican.*

— Aşa cum recunoaşte presa noastră sportivă, anul acesta a fost anul dumneavoastră cel mai rodnic, lucru concretizat, de altfel, în performanţele obţinute. V-aţi pregătit în mod deosebit?

— *Ştiind că-i anul marilor concursuri, anul „europenelor", încă din iarnă am făcut antrenamente serioase pentru dezvoltarea calităţilor fizice: forţă, rezistenţă, viteză, îndemînare. De aceea, campionatul republican, finala campionatului universitar, meciurile de atletism R. P. R.—Grecia şi R.P.R.—R.P. Bulgaria, m-au găsit bine pregătit. Cele mai frumoase victorii sînt cele obţinute la campionatele balcanice unde am reuşit să cîştig două probe.*

— O ultimă întrebare: ce planuri aveţi pentru viitor?

— *Iată două dintre ele: 1) să trec cu succes examenul de stat la Facultatea de fizică, pe care-l voi susţine în luna iulie şi 2) să corectez recordurile republicane la 200 şi la 400 m garduri.*

Interviu realizat de **TEODOR CRISTIAN**

POȘTA LITERARĂ

Vă răspunde poetul DAN DEȘLIU

S PĂTARU ZAMFIR, Cluj. — Versurile închinate partidului, deși cu unele neclarități și stîngăcii în exprimare, cuprind o făgăduință de viitor. Dacă ea se va realiza sau nu, asta depinde în primul rînd, de tine însuți; Te sfătuiesc să te ocupi cu precădere de subiecte care-ți sînt familiare, încercînd de fiecare dată, să aduci ceva personal: un gînd, un detaliu, o întorsătură de frază etc. Altminteri, nu vei face decît să repeți ceea ce s-a mai spus în nenumărate rînduri, de către alții, și, poate chiar ceva mai bine...

Renunță la asemenea autoaprecieri: **„Am scris o poezie bună", „Aceasta este mai reușită"** ș.a.m.d. Cuvintele de laudă, și dacă le merităm, e preferabil să ni le spună cititorul.

REBREANU NAPOLEON, Grunj, Ploiești. — Ceea ce mi s-a părut mai interesant a fost scurta relatare despre ora de practică la „agricultură" în livada gospodăriei colective. În legătură cu aceasta, o observație cu caracter general: majoritatea corespondenților ne trimit exclusiv poezie, neglijînd aproape total proza literară. Dar sînt atîtea întîmplări interesante care merită să fie povestite și care nu se pretează la o transpunere în versuri, oricît de meșteșugită ar fi aceasta! Ar fi de dorit să primim mai adesea astfel de materiale, în vestmintele — mai puțin arătoase poate, dar foarte necesare — ale povestirii.

NIȚĂ MIRCEA, Reșița. — Mă bucur că, la nouă ani, ai asemenea preocupări. Deocamdată, nu-i cazul să te gîndești la publicare; însă, așa cum spui, nimic nu te împiedică să devii un bun corespondent al „Scînteii pionierului". Trimite, oricînd dorești, însemnări despre viața din școală, despre activitatea unității tale.

Să știi că se zice „cartier", dar nu și „partier", ci, firește, „parter".

DUMITRU CONSTANTIN, Drăgășani, Argeș. — Sînt cîteva accente remarcabile în poezia de 7 Noiembrie. De pildă:

**„Ești portul luminos, spre care, /
Cînd tunurile-au detunat,
Cînd ardeau case și ogoare,
Și oamenii gemeau, sub soare,
Muncitorimea s-a-ndreptat...
Acum ești far și ești tărie, /
Al omenirii-ntregi avînt, /
Al tuturor, ce vor să fie /
Doar libertate, bucurie / Să fie pace, pe pămînt!"**

Mai trimite!

MILAC FLORIAN, Calomfirești, București. — Deși ți-am mai răspuns nu de mult, iată-te din nou în cadrul rubricii literare. De astă dată, vreau să subliniez — nu numai în ce te privește, dar și pentru ceilalți corespondenți — importanța unei astfel de acțiuni, cum este culegerea versurilor folclorice, inspirate din viața nouă a patriei. Folosul e dublu: pe de o parte, contribuim la răspîndirea creației populare, iar, pe de altă parte, ne îmbogățim propria experiență.

Iată, cu cîteva prescurtări, poezia **„Mîndria poporului"**:

**„Foaie verde floare-albastră,
prin gospodăria noastră,
mare, mîndră și bogată,
hai, flăcăi, să dăm o roată
pe buze cu zîmbetul,
în inim. — cu cîntecul.
De la sediu, mai la vale,
țarcu-i plin de animale.
Mai încolo, către soare
sînt oițe și mioare...
Cîntă, lie-ciocîrlie,
că ni-i viața-n bucurie!
Foicica plopului,
mulțumim partidului!
Partidul să ne trăiască,
țara nouă să-nflorească!"**

La mulți ani tuturor și mult spor la învățătură, pe anul ce vine!

PLUGUȘOR

*Aho, aho, copii și frați,
Colea-n jur vă adunați,
Că din suflet vă grăiesc
Plugul nou, pionieresc;
Ascultați-l, măi, flăcăi!
Mînați, măi!*

*Iată, acuma se cuvine
Țării să-i urăm de bine,
Că-n anul ce s-a sfîrșit
Socialismu-a biruit
De la munte pîn' la mare,
Dintr-o zare-n altă zare!
Țara mîndră și bogată
Toată-i colectivizată
Și pe drumul nou pornită,
Îți dorim, țară iubită,
Fabrici noi, hidrocentrale,
Mări de grîne pe ogoare
Și feciorii sănătoși,
Harnici, luminați, voioși!
Pentru patrie urați,
Ia urați cu toți, fîrtați!
Hăi, hăi!*

*Și-o urare acum, fierbinte,
Lui, partidului-părinte,
Ce-a adus în astă țară
Nesfîrșita primăvară.
Și-ndemnați de-al lui cuvînt
Colo-n comunism curînd
Să pășim dîrji, oțeliți,
Harnici și neobosiți!
Ia urați, urați, flăcăi!
— Urăm, măi!*

*Și părinților am vrea
Ca să le urăm ceva!
Să aibă în munca lor
Zi de zi tot mai mult spor,
De la noi, de la copii,
S-aibă numai bucurii
Și s-ajungă fiecare
Să poarte-un veac în spinare!
Ia urați, urați flăcăi!
— Urăm, măi!*

*Și acuma o urare
La colegi, la fiecare,
Notele ce le veți lua
Să nu fie „așa și-așa".
Cinci și șase să vă pară
Că sînt note de ocară!
Fără note mici, flăcăi!
— Fără, măi!*

*De urat v-aș mai ura
Să nu vă simțiți cumva
Mari boxeri cînd va apare
Cîte unul mic în cale!
Vă urez să nu uitați
„Bună ziua" ca să dați,
Și nu este greu de loc
Să-l rostim și pe „vă rog".
Folosiți-l des, flăcăi!
Hăi, hăi!
Vă urez, dragii mei frați,
Pionieri adevărați,
Pe piept să vă înflorească
Distincția pioniericească
Ca cei mari să poată spune:
„Vrednic ni-e schimbul de mîine!"
Nu uitați asta, flăcăi!
Hăi, hăi!*

*Și acuma, la plecare
Tuturora — o urare:
Pace, multă sănătate,
Și succes, succes în toate!
Opriți plugul, măi, flăcăi!
Hăi, hăi!*

MIHNEA MOISESCU

Daruri buclucașe

Unui elev neglijent

**Pe listă, Moș Gerilă te-a inclus
Și-o perie de haine ți-a adus
Însă te-a pus într-o dilemă grea
Că nu ți-a spus și ce să faci cu ea.**

Unui „sculptor"

**Briceag ai vrut! Știindu-ți vechea boală
Aceea de-a „sculpta" băncile-n școală
Gerilă moșul ți-a adus un cui
Ca pofta de „sculptat" în el s-o pui.**

Un răvaș

**Prăjituri, de toate-n fața ta;
Tort, sarailii, etcetera,
Însă e ciudat că, dintre ele,
Preferi numai gogoși și... minciunele.**

FL. IORDĂCHESCU

Ghicitori

**Care știți aceasta ce-i?
Lupu-l vezi pe lîngă miei,
Vulpea stă lîngă cocoș,
Un urs rîde cu un moș,
O pisică pe-un tîrnaț
Cu doi șoricei de braț;
Iar de cînți, n-ai ce le face,
Doi cu doi se prind să joace.**

(Carnavalul)

**Prinse-n crengile de brad
Sute de steluțe ard.**

(Artificiile)

**Șade nenea-n bătătură
Cu luleaua stinsă-n gură.**

(Omul de zăpadă)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii